

Analiza dyskursu publicznego - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Analiza dyskursu publicznego
Kod przedmiotu	09.3-WH-DiksD-ADP-S17
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	6
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. dr hab. Magdalena Steciąg

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Wiedza: zapoznanie studenta z teorią dyskursu i metodologią jego analizy (ze szczególnym uwzględnieniem lingwistycznej analizy dyskursu), przedstawienie najważniejszych warunkowań, mechanizmów, strategii, a także problemów współczesnej debaty publicznej oraz możliwości ich rozwiązywania na gruncie dyskursu.

Umiejętności: podnoszenie świadomości językowej, rozwijanie kompetencji dyskursywnej, czyli umiejętności posługiwania się językiem jako wyrazicielem i kreatorem postaw, dostrzegania, tworzenia i rozumienia wypowiedzi o różnym zabarwieniu ideologicznym.

Kompetencje: uwrażliwienie studenta na problem poprawności politycznej w języku i poszanowania wielości postaw dyskursywnych, znaczenia etyki słowa w dyskursie publicznym jako warunku jakości życia społecznego.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Co to jest dyskurs – przedmiot analizy dyskursu. Kształt zmediatyzowanej debaty publicznej a wielość dyskursów i konkurencja o hegemonię w wyrażaniu rzeczywistości społecznej. Zaburzenia dyskursu – bariery i pomosty w debacie publicznej. Kompetencja tekstualna, gatunkowa, dyskursywna jako warunek efektywnego udziału w dyskursie publicznym. Uczestnicy dyskursu: podmioty, tożsamości i role społeczne. Ramowanie dyskursu – ramy interpretacyjne i scenariusze komunikacyjne w dyskursie publicznym. Między dyskursami – łańcuchy intertekstualne i gatunkowe w debacie publicznej.

Metody kształcenia

Metody: wykład problemowy, dyskusja, studia przypadków.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ma pogłębioną wiedzę na temat znaczenia języka w kształtowaniu przekazów medialnych oraz rozróżnia wyznaczniki interakcji, interaktywności oraz strategii językowych wykorzystywanych w wypowiedziach publicznych	KD2_W15	- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - praca pisemna	Ćwiczenia
posiada umiejętność merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań	KD2_U02	- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia
posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim, na temat dyskursu publicznego	KD2_U09	- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - ocena umiejętności krytycznej analizy tekstów źródłowych, prezentacja „studium przypadku”	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
jest wyczulony na wszelkie przejawy manipulacji odbiorcą, tak w medialnej, jak i okołomedialnej działalności zawodowej, rozumie zagrożenia wynikające z tego zjawiska	• KD2_K02	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • praca pisemna • ocena umiejętności krytycznej analizy tekstów źródłowych	• Ćwiczenia
docenia rolę rzetelnej informacji w relacjach międzyludzkich	• KD2_K03	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • ocena umiejętności krytycznej analizy tekstów źródłowych	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Obserwacja podczas zajęć / ocena aktywności w dyskusji, ocena umiejętności krytycznej analizy tekstów źródłowych, prezentacja „studium przypadku” – analizy dyskursu na aktualny temat w debacie publicznej, praca pisemna.

Literatura podstawowa

1. Bralczyk J., *O języku polskiej polityki lat 80. i 90.*, Warszawa 2003.
2. Czyżewski M., Kowalski S., Piotrowski A., *Rytualny chaos. Studium dyskursu publicznego*, Kraków 1997 (lub 2010).
3. Głowiński M., *Retoryka nienawiści*, "Nauka", nr 2/2007.
4. *Język IV Rzeczypospolitej*, red. M. czerwinski, P. Nowak, R. Przybylska, Lublin 2010.
5. Kłoch Z., *Odmiany dyskursu. Semiotyka życia publicznego w Polsce po 1989 roku*, Wrocław 2006.
6. Postman N., *Zabawić się na śmierć. Dyskurs publiczny w epoce show-biznesu*, Warszawa 2002.
7. Steciąg M., *Naturalizacja - ideologia - dialektyka, czyli co ujawnia krytyczna analiza dyskursu*, w: *Komunikacyjne aspekty badania języka*, red. M. Hawrysz, M. Uździcka, Zielona Góra 2013.

Literatura uzupełniająca

1. *Bariery i pomosty w komunikacji językowej Polaków*, red. J. Bartmiński, U. Majer-Baranowska, Lublin 2005.
2. Bobrowska E., *Obrazowanie społeczeństwa w mediach*, Kraków 2007.
3. Fairclough N., *Language and Power*, London – New York 1989.
4. *Jak analizować dyskurs? Perspektywy dydaktyczne*, red. W. Czachur, A. Kulczyńska, Ł. Kumięga, Kraków 2016.
5. Kamińska-Szmaj I., *Słowa na wolności*, Wrocław 2001.
6. *Krytyczna analiza dyskursu. Interdyscyplinarne podejście do komunikacji społecznej*, red. A. Duszak, N. Fairclough, Kraków 2008.
7. Steciąg M. *Dyskurs ekologiczny w debacie publicznej*, Zielona Góra 2012.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Krystian Saja (ostatnia modyfikacja: 21-11-2020 13:51)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ